

BISKOPPENS ABE

Da nådens slægter blev tilkendte

Det sidste kapitel i den gudløse præst Thorkild Grosbølls spektakulært anmeldte bog *'En sten i sko'en'* har 4 afsnit:

- 1 Det episodiske system (Tro)
- 2 Tilkendelse (Håb)
- 3 Kærlighed (Kærlighed)
- 4 Af ord er du kommet (Af ord som ...!)

4 AF ORD ER VI KOMMET...¹⁵⁹ er en bekendelse af stand som kaldt^{x23,21+26,3} Ord – det er forkyndelse: "Og når ordet fanger, sætter det sig igennem og bliver kød.. Vi ser des herlighed spejlet i skrift og tale, i mad og drikke, klæder og sko, i omsorg og medfølelse.. vi.. de heldiges samfund."¹⁵⁹ Vi – det er præsteslægterne, gennem 5-6 ked frigjorte fra Bibel og tro^{146,23+148,18} *Løsenet* der forkyndes på – det er Jesus i fokus og i horisont!^{10,8+12 & Berl 13/5-05}

3 KÆRLIGH.. VEDKENDELSE! dette er ordet som Grosbøll bruger om sin religions *modstykke* til kærlighed som den moder Theresa har til gadebørn i Calcutta. Men - kærlighed-ud / vedkendelse ind-dvs at bytte sproget ud iht "en nødvendig komplementaritet mellem ord og gerning", denne evne! der nedskriver enhver god gerning til symbolsk gestus og gensidig, gradvis forgældelse, kalder Grosbøll så for *af..kærlighed!*^{109,3+19} "Fænomenet hedder kærlighed. I dag benyttes denne betegnelse stort set kun i forbindelse med privatliv.. Det er en stor skam, fordi vi dermed er frataget en vigtig evne.." (Og skaden er ubodelig!? for:) "De erfaringer vi gør i det nære, får ingen konsekvenser for vores offentlige liv.." (som så) "mister sin genkendelighed.." ^{109,16+23 & 111,21+23} Dog, løsningerne ligger jo på tungen! af ord^{109,3+9} (som agn) er vi jo kommet; og når ordet fanger, sætt.. Yes! Det offentlige liv får sin genkendelighed igen hvis det vedkendes: Vedkenden giver genkendelse! To nye ord, store ord! begge to! men størst er: Vedkendelse, for i kap 3 om Jesus, Ste-nen og De ti bud blev Gud menneske for at fragte det civile samfund sin selvret-færdighed!^{74,28-34} og vedkendelse er en sådan enretning! idet selvretfærdigheder^{109,5} fanges ind når den sk 'nødvendige komplementaritet' ml ord, gerning-, livsverdener-²¹ mv/ix ^{67,9+33} sættes igennem til fuldkommenhed!^{109,9; 72,18+29}, fx: "At spise sammen er at vedkende sig fællesskabet med andre og anerkende deres ret til liv."^{31,1+3; 30,25+ Fangede ordet? Satte det sig igennem? Så blev ordet til flæs-}

kkesteg på bordet = *modstykket* til moder Therasas livreddende kærlighed^{110,14+→} Så, som kronen på værket sættes præsteslægterne ind i modstykkets fokus = vedkendelsens mening: "Det kan give mening at vedkende sig meddelagtighed i det civilisatoriske fællesskab ved at gå til alters."^{158,28} dvs: Man anerkendes sin ret til liv og vedkender sig meddelagtighed i ... via præsters evne til at af-/nedskrive gode gerninger.

2 AT TILKENDES^A betyder håb^{66,32+33:} Tro, håb & kærlighed = genk, tilk- & vedk- + endelse^{10,22+24}. Men *håb* kender alle – trods alt! Fx Jesus på korsét! dér ses håb let som det gode der trodsr ... død:

JESUS / KORS

Men sådan anskuer Grosbøll ikke håb: "Men uanset hvad, hænger manden stadig på sit kors som hin langfredag, mens pøblen gik amok nedenfor."^{153,30} Hér er det 'Jesus på sit kors' der trodsr pøbel:

KRUCIFIKS / PØBEL

Fantasifuldt! men håb er håb og ofte det nærmeste man kommer sandheden; og i afsnittet om tro skærer Grosbøll da også sin! "den afgørende forudsætning for individets frihed" til over netop denne læst: "Men det er også indlysende, at.." (den nævnte forudsætning der sikrer Grosbølls et herredømmefrit rum at manøvrere i) "hele tiden står i fare for at blive løbet over ende af" (pøblen?) "den tilsyneladende uudslukkelige tørst efter metafysisk mening fra omgivelse.. Vi søger øjensynlig horisontal tryghed, så vi kan fremskrive vores verden; men samtidig bilder jeg mig ind, (tror?) "har vi en længsel.." (eller håber?) "etter vertikal frihed, at verden netop *ikke* kan fremskrives, men igen står pivåben."^{145,9} – Altså to tro epistler over samme håbefulde læst: horisontal overvindelse / vertikal udfrielse; lov / nåde; tro / håb ... alt ialt *dét håb* som Grosbølls pøbel-krucifiks formidler: **resistens om sig / frihed over sig** Problemet er bare at der ingen pøbel vár under korsét hin langfredag! hverken i Matthæus, Markus, Lukas eller Johannes-evangeliet; men: "Hvem afgør, hvad det skal betyde," (spørger Grosbøll om langfredagens sceneri!) "hvis ikke betragteren selv..?"^{41,8} Jaså! *men hvorfor så dette teologiske pøbelvæsen?* og så i de ældstes, de skriftkloges og ypperste-præsters sted!^{Matt 26,59+61 & 27,39+43} Hvad er det man håber på?

TJA.. PUDS NU BRILLEN! "Kristendommen er" (skriver Grosbøll!) "naturligvis ikke blot fiktion. Dens forankring til virkeligheden sker ikke i kraft af guden, men i

kraft af mennesket.. tolkningen af ham er en tidsbunden variabel. Afgørende er ikke, med hvilken autoritet.. men *at* han optræder med autoritet!¹⁵¹ "I erkendelse af den guddommelige scenografis kollaps kan det selvfølgelig se temmelig desperat ud, hvad Jesus insisterede på. Omvendt er det også bedrøveligt, hvis ingen vover at gå i brechen for dette liv og tildele det absolut betydning. Måske tror vi ikke på en sådan betydning, men.. Som et minimum må der være nogle andre (en enkelt), der nærer illusioner og tillægger vores liv betydning.. »kongeværdighed«¹⁵² "Det er.. (dette menneskelige adelskab) vi tilsiger de små, når vi bærer dem til dåben."¹⁵³ For hér blev ordét kopt! Ordbytningen blev til udbytning! - 2 sæt spilleregler! - som deler folkekirken op i 2 uførene lignende grupper, deler dér op i vi og de andre: *De andre*,ér 'de øvrige 80%' af menigheden - for hvem dåb er navneritualt ved festen for barnets indtræden i egen fortærfelige familie^{153,9+13}; mens vi ...

Tja... vi kunne jo bero på de andre:

VI ER DE GROSBØLLS LÆSERE der måske ikke tror;på^{152,20} denne tildelte, tillagte, tilsagte.. mere eller mindre klokkerent^{Bx} tilkendte absolutte betydning for dette liv^C, men dog ræsonnerer - med ham - at der som et minimum^D må være nogle andre - mindst 1 - der (måske ikke tror! men dog) nærer illusioner!^E og tilkender vores^F liv absolut betydning, dvs^{152,26+29} kongeværdighed.

Dette vores^F læses let som drejer det sig om alle i sognet. Men *Grosbølls vores* er if bogens natur 'læsernes'; og *'En sten i sko'en'* er jo ikke folkepensum, hverken for skole- eller sognebørn; tværtimod gjorde biskop Rebels sensationelle tilsyn med Grosbøll også opfølgeren *'Til sagen'* til et must for kulturens teologiserende forvaltere^{30,26} – i Ørestad Nord^{15,12+16}. Så den absolutterede illusion^E / sansbedraget der feteres / tilkendes som **vi** ikke tror på^{152,20}, må uvægerligt bero på bogens ikke-læsere '*de andre*' – eller dø ud! Også dette 'at der som minimum^D må være nogle andre (en enkelt)..' fedter til på brillen, fx som 'mindst én ... Jesus!' Men Grosbølls minimum er if bogens tekst 'mindst andre'. Så 1 af de 80% er nok, fx finansministeren! som gør dét som det hele drejer sig om: nærer illusionen! *Hån tilkender kongeværdigheden som præsteslægterne så blot inkarnerer^C dvs lægger krop til*^{28,6+7; 38,7+8; 125,10+15} *Gud i næsten!*^{158,7} Det skel...+11 & 82,5-14 *En tilkender, det er den, én tilkender med; mens de tilkendte, de er dem, de tilkendte*

OGSÅ DØDEN STÅR i tilkendelsens tjeneste!⁶⁷ Det fremgår netop som det viser sig at det er på menneskeheden vegne^{B1} at der tilkendes^A kongeværdighed hos Grosbølls – som et nødvendigt håb: "Optimisme på menneskeheden vegne er således ubegrundet – håb til gengæld nødvendigt. / Og dette håb knytter sig selvfølgelig til den civilisatoriske arv, der tør tilkende det enkelte menneske absolut værdi, hvor menneskelig frihed sættes så højt, at sammenlignet med den har man ikke noget at miste."^{66,29+liv; 54,31+slagtehus} At præsten opluges af nødvendighed på menneskeheden vegne, tilkender han de fantasiløse^{55,13; 66,27; 153,12}, dvs 'de mentale funktionær'⁶⁵⁺⁶⁶: Samfundets 67% vegetative nazi-underdogs! som med 'de 80%' dopede, man ikke bare kan udrydde'^{61,34} og 'de øvrige 80% navneritualister' ret overbevise de yder den kanoniserede læst - pøbelkrucifikset - tro genkendelighed. Forkyndings fortrinlige nådegave.^{109,11}

DERFOR UNDRER det mig heller ikke at massemordet - som Grosbøll kredser om og kalder for "mordet som banalisering"^{66,21} - knyttes til samlebandskulturen⁶⁰ som det industrialiserede mord⁶⁶. For det er dog først og fremmest registrering, anholdelse og internering.. forkyndelse, forskning og sindelagskontrol i hoved og r.. og korpsånd og konfiskering af ejendom, altså service og ikke industri som karakteriserer europæisk masseudryddelsespolitik. Men det er lærerigt! at en præst som i dén grad svælger i 'mordet som banalisering', ikke reflekterer over dette daglige igennem 25 år: At han med stats-tjenestelig registrering af hver eneste beboer i sit sogn for *tro & herkomst* har finansieret 40% af sit præsteliv, 100% af pensionen og kirke og fakulteter og præsteslægten med^{fx 130,21+131,13}. Så mon ikke det - mest af alle^{80+82,14} - er de u-kristne jøder & kommunister der ligner en hard-core udgave^{81,25} af hvad al den snak om gud i næsten^{82,5+14} "det, der skaber lys i mørket og gør godt, selv når det smelter"^{82,13} kan betyde? ^{fx 72,18+74,6} For nu driver præsterne igen deres fakkelt-optog gennem gaderne! bare lige for at *vedkende sig* hvem der er rigtige danskere her på Amager, anstalte *tilkenden* og gestalte *genkendelsen*!^{82,1+3} Og des flere der væmmes ved dette teologiske pøbelvæsen og søger vakte, ud og fri for præst og skat!^{153,14+15}, des flere præster driver finansministeren ud i.. oven!

Hvem driver hvem ... **hvem er han?** Det er mig der har aben! jubled Lindhardt: Hornbechs, Fergos, Espersens, Haarders..

1 'MENING I GALSKABEN' "og lidt system i tingene, melder.. sig kun episodisk og i detaljen - det er som bekendt dér, jævlen skjuler sig, men det er ikke mindre interessant også dér, gud åbenbarer sig."¹⁴⁰ Dette citat taler om *mening og system* og viser derfor hvad der tros på hos Grosbølls¹¹⁺²³: "Det episodiske system", dvs *titlen på 1ste afsnit* i både kap 1 og 7:

Det episodiske system, det fabelagtige der tros på, <u>først</u> som til syvende og sidst:	
1 Gudhengen erkendelse	139, -
Grænserne til kejserens rige	142,15
2 De tilkendte efter WTC	145,3
i forhold til jødedom og islam	145,32
og til skriften og bekendelsen	146,23
3 Den endelige forklaring	148,26

1: Tro eller ej! hér er "hvad alle og enhver for længst har omsat i praksis, at *anything goes*. Kortere eller længere, men ikke desto mindre midlertidighedens ret, knæsat til at sikre øjeblikkets spilmuligheder."^{139,4} Og denne midlertidighedens ret udlægger Grosbøll da som et vist erkendelsesvilkår – svarende til gud-hengivenhed! vha begge testamenter. —

MEN NÅR ANYTHING GOES, hvor melder sig da *grænsen* mellem kejseriget og gudsriget? Ejendomsretten giver en ydre grænse, Europas ledere en øvre; og forkyndelse over skamfølelse hér og eftermæle hisset giver øjeblikkets spilmuligheder for resten: fx skammen over dumme-bøderier i S-toget - dvs horisontalt! og vertikalt: til tops på kansler Kohls eftermæle oven på en retssag om bestikelse! — 2: En vis udlægning af disse vilkår bliver da '*den afgørende forudsætning for individets frihed*'. "Det sikrer vores manøvrer og.. væmmer den dyrebare sekularisering.. Der bliver et herredømmefrit rum.." Og heraf stiger der så denne tro / håb / "længsel efter vertikal frihed" – op! som illustreres med en forfatter som - da han til sin rædsel så sit hus ompspændt af flammer - alligevel følte "en stor befrielse og lethed om hjertet."

Og Grosbøll lader da "denne lille historie være trin til en noget større" der tager *udgangspunkt i WTC* og de muslimske helligskrifter i modsætning til de frit fortolkelige jødiske og kristne; herfra til troen: "Trosbekendelsen kan.. ikke være bindende for os", kun som et abracadabra; herfra til et jordskælv i Lissabon 1755 hvor en længe svækket kirkes almagtstrone fik et afgørende stød; hér sætter Grosbøll så forfatterens 'lethed om hjertet' i mente, **3: og konkluderer**: "Har vi en tro, må det være en tro på, at der endnu er noget,

der kræver at blive sagt." – som altså er: *Spilmuligheder*: EU, kejser, bestikkelse, eftermæle, præst, rockervold, skam, ejendomsret *sikrer* manøvrer, herredømmefrit rum, *vertikal frihed*: WTC, Mellemøsten, rent abracadabra ... og alt forklares endelig!^{148,29} ved: Jerusalem.

Et rør så Jesus som jøde kaldt Kristus^{Matt 1,16}, men *forkyndt*^{B2} kongeværdighed^{42,7+11?}

REBELS VARME FORSRUG for Grosbøll i Berl kronik 19/8-03 faldt ud ligesådan, men klokkerent: Hér citerer biskoppen udførligt af Grosbølls brev til hende (aviserne) om Peters tro i Matt 16,13–23 og konkluderer (også til opponenterne forundring 24/8-03.): "Her tales om at vi møder Gud i Jesus." Men *dette er en diametral omvendelse af Jesus fra den almene lovlydheds gud til krigens og templets og gejstlighedens gud!*

Peter tror at Jesus er en ny Davidskonge, dvs: Kriigerkonge af ét jødiske imperium hvor gejstlighed, masse mord og temple opstår Sam2 kap 7+8 af gejstlig forjættelse^{Matt11,17} på kongens 'grænseoverskridende forfængelighed med sit eftermæle'¹⁴³. Dét ved vel biskoppen? Grosbøll gør! ibogens s 41: "Peter.. svarer: *Du er Kristus* (på dansk.. *kongen*)"⁴¹ altså ikke Gud! Og hvad Jesus så til gengæld ser i Peter, det er det som vi her til lands kalder for piloterepæle^{Matt16,18} – ikke profeter!^{16,23} Så mon ikke meningen i galskaben har med EU og Mellemøsten at gøre: Proletarisering hér / krige dér som en historisk chance!^{127,20+129,12} for gejstlig stigen op over hele Europa, en drift opl' der har sat sin egen politiske dagsorden at bekende sig til, gejstlighedens læst: Pøbelkrucifikset.

'SAGEN KAN JO MEGET VEL være den', *tror aben*^{142,18}– 'at Kohl står over loven' og således^{B3} inkarnerer kongeværdighed! så top-politikere hår den kgl nåde som præsteslægternes fortrinlighed randt af – og absoluterede! nåde over nåde: Bestandig komplementaritet som ml jord og himmel ^{109,3+21} idet^{110,14+20} en paneuropæisk^{19,13+23,20} skærsild⁹ Det+Amofloden nu er sat!^{19,5+23} Amofloden på politikeres eftermæle^{17,9+23; 18,25+29} hvor domstol, bestikelse & aflad allerede er i spil; *'En sten i sko'en'* dokumenterer profitcentret^{142,23+25}; EU-grundlovens § 51,3 H Christophersen-klarusulen, KD 11/12-03 s 6+9 kan organisere det; og nichen er næsegrus kulturforvaltning^{44,16+46,23} - Med hvilken ret gør du dette?^{Matt21,23} spurgte det teologiske pøbelvæsen ham. - Med midlertidighedens ret! den er vores chance!^{141,25+29} svarer han ... ^{174,3+6} *Bo Neumann, Amager*^{31/5+9/8-05 & 12/8-05}

DET GYLDNE VISITKORT

FØRSTE AFSNIT : KNOLD & TOT

10/11-05

Antal lånte materialer: 5

Samlet antal udlån: 8

SÅDAN STÅR DER nederst på udlånskvitteringen fra biblioteket hvis du lånte 5 bøger og allerede havde 3 derhjemme. Det kunne være 1 ordbog, 4 tegneserier, 2 kogebøger og 1 kalorietabel, ialt: 8 bøger der ville koste ca 500 kr i en boghandel, som nye bøger til egen plads i reolen – den derhjemme!

Men du har jo fået dem gratis! Bibliotekerne er gratis, og du låner jo også kun bøgerne ... ikke sandt?

Nej! der er omkostninger med boglånet: fx til køb af bøger, indbinding osv, men også til løn til bibliotekarer, medhjælpere og det kommunale bureaukrati bag, husleje mm. Og deler man så summen af alle disse offentlige biblioteksudgifter med bibliotekernes samlede udlån, så får man en kostpris per lån = X kr i leje per måned per bog. Og 8*X er større end 500.

HER FRA HOLMBLADSGADE kommer man på 10 minutter rundt til 4 biblioteker og 1 bogbus; men det bedste lå i det store indkøbscenter, Amagercenteret. Her var X i bund. Men dette bibliotek nedlagde man for at etablere et nyt i Holmbladsgade i Kvarterløftshuset. Og dér er X røget til tops:

AMAGERCENTERET	KVARTERLØFTHUSET
centralt for borgerne	fedt for kommunen
stort og rummeligt	lille, delt og snævert
stor bogsamling	lille bogsamling: bestilling
bøger på hylderne: tag selv	bøger på lageret: betjening
ro og betongulv	larm og plankegulv
avislæsesal m 10 borde	3 borde i hall'en
aviser fra de seneste 2 mdr	aviser fra de seneste 2 dg
samlet tidsskriftsafdeling	tidsskrifter spredt hist og her
diffus og klar belysning	projektorlys og slagskygge

Og sådan forsætter sammenligningen. *Det eneste der er kommet mere af, det er personale og omkostninger.*

NU KUNNE MAN SPØRGE om der foruden det højere X og den ringere brugerservice også var en tredje grund til at flytte biblioteket fra Amagercenteret til kirken i Holmbladsgade.

Men hvem kan man spørge?

Spørger man bibliotekarerne, bliver de aggressive.

I forvaltningen beror svaret vistnok på spørgsmålets hensigt.

Og Martin Geertsen ... han er mest til bibliotekarer, plotarkitektur og entreprenører. Han er havnet lidt uforskyldt i kulturborgmesterstolen og vil meget hellere i folketinget inden sin eksamen; men han har dog en tese om vores hovedbibliotek: "Der skal under alle omstændigheder drikkes kaffe." og måske er tesen universel ... og dét den tredje grund?

POLITIKERE MÅLES på forhandlingsevenen over for kommunens embedsmænd og de erhverv og organisationer som kommunen arbejder sammen med. Sådan en evne opnår en lollandsk bondekold som Martin Geertsen aldrig alene – og hvis byrådets kolleger hjælper ham ... *des flere des værre!* for selv når 40 byrådsmedlemmer (75%) trækker på samme hammel, yder de kun en vælgertilslutning på 5%

45% af vælgerne stemte ikke på de valgte i 2001

25% stemte end ikke

5% stemte på de 40 sidst valgte af byrådets 55

10% stemte på 12 andre valgte

15% stemte på Kramer, Pind & en 3dje narrehat

50 LEJLIGHEDER STÅR TOMME i Holmbladsgade 62 mv: Ingen byggeaktivitet og lejerne er genhusede på 11te måned. Hvem står for det? Hvem kan man spørge? Hvem aner en pind?

"Selvfølgelig lader gud sig inkarnere."

siger den gudløse præst Thorkild Grosbøll. Her er fidusen som han giver den i bogen: 'En sten i sko'en'

Kap 2 afsn 1, INKARNATIONEN OG DET ITALIENSKE KØKKEN

"In carne (i kødet), Inkarnere kan således oversættes med virkeliggøre forestillinger, føre ud i livet, lægge krop til."^{28,6}

Kap 2 afsn 2, INKARNATIONEN FORTSAT

"I pausen stod jeg i foyeren.. skilderi.. en original.. Så spurgte jeg vantro den nærmeste: Picasso? Picasso! råbte han med stor kraft ind i salen, og ud kom en ung, lidt kejtet fyr med et grimt, sort brillestel på næsen. Det var ophavsmanden."^{34,20}

Kap 2 afsn 3, ... OG EN GANG TIL

"Selvfølgelig lader gud sig inkarnere."^{38,7} (Men bør sådan et budskab ikke stå samlet ... og først i bogen? Og hvordan inkarnere?)

Kap 5 afsn 5, INKARNATIONEN OG DET ITALIENSKE KØKKEN – EN BERIGTIGELSE "Tager man inkarnationen alvorligt, kan man begribeligvis heller ikke sjuske med sit legeme.. Ødslede en synderinde måske ikke en hel krukke meget fin nardussalve på Jesus."^{125,10} (Inkarnere-metoden er altså som statens, dvs A: ødselhed ... og så..)

Kap 7 afsn 2, TILKENDELSE

"Afgørende er ikke, med hvilken autoritet han" (guden^{42,28}) "optræder, men at han" (den gudløse præst der inkarnere din gudstro) "optræder med autoritet."^{151,24} (. B: vilkårlig autoritet ... samt..)

Kap 1 afsn 2, VEJE AD HVILKE

"Alligevel forekommer antritet stadig at være lokalt bestemt, vejene ad hvilke betingede."^{22,28} (.det katolske EU-løsen, C: subsidiaritet) NÅR FØRST PRÆSTESLÆGTERNE inkarnere menighedens tro, har deres virkeliggørende forestilling^{se ovenfor: kap 2 afs 1} tre opgaver: 1, ang folkelighed: at døbe, konfirmere, vie, begrave osv.

2, ang gejstlighed: at hævde førstretten til nationalproduktet og magten i uddannelses- og kulturliv, justitsvæsen.. og nu også magten som paneuropæisk offentlighed ... et veletableret magttomrum i EU! 3, ang teologi: at forene disse to opgaver til én.

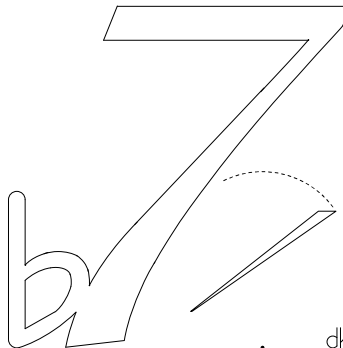
LIGNELSEN er én løsning på opg 3; Matthæus giver disciplene den: 'Os er det givet at kende Himmerigets hemmeligheder, men de andre er det ikke givet! For den der har, til ham skal der gives, og han skal have overflod; med den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har. Derfor! taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser og dog ikke ser, og hører og dog ikke hører og heller intet fatter.'^{Matt13,11}

Matthæus' lignelser delte mennesker i vi og de forledte andre! (se b7, nr 3, s 2) Hensigten var at lade en troværdig justits forene samfundets talløse - dengang selvberørende - småverdener; idet forledelsespolitikken ydede de - dengang kun få, men dog flere! - der kunne læse, en pragmatisk grund til at læse og udlægge loven for stridende parter – hvilket ellers - pga omstændighederne - var farligt.

I DAG HAR LIGNELSENS SANSEFORLEDELSE ingen troværdig hensigt. Præsteslægternes lignelser snylter på Biblen^{146,23→148,14}, analogisternes lignelser snylter på naturvidenskaben. Jovist, der forledes: fra lignelse / analogi til Gud / design, men uden tro og håb ... for det er sansbedrageriet der lides på. Se! hvordan Grosbøll giver sin fidus et skær af objektivitet ved at tale sit ord ind gennem øjet: "Hvad vi ser står fast." siger præsten der ser pøbel alle vegne if ^{153,31} & Matt 27,41 Det sætter sig på nethinden når man læser Biblen bagfra, fra opstandelsen til Johannes ... det gør alleBerl kronik 1777-04

Kap 1 afsn 2, MANDEN FRA NAZARET ...

"..langfredags sceneri med manden på korset. Hvem afgør, hvad det skal betyde, hvis ikke betragteren selv.. Hvad vi ser, står fast. Hvordan vi vil fortolke det, er derimod et åbent spørgsmål."^{41,7} (Sådan blev Jesus arisk i 30'erne da Kaj Munk prædikede sig sydpå via Hitler til Rom! Vil Haarder, Hornbech.. og Espersen samme vej: Via Dante Alighieri^{19,5→13} til Italiensk for begyndere?^{101,5→105,25} osv via Schmidt⁵² og Kohl¹⁴² til Rom?KD 11/2-04) 10/11-05 & 26/2-07

EN OMLØBS-AVIS nr 31
FRA BO NEUMANN årg 6
b7 nr 3, 9/8 2007

Til læserne

Jeg håber man følger med i min 2den omløbsavis, Ekstra-posten!

Dén udkommer mindst én gang om ugen de kommende uger, og emnet er alment og alvorligt.

Ekstra-posten findes på b7-sitets side 3, lige under b7-logoet.

vh Bo Neumann, 9/8 2007

Et kongedømme – for et kys!

KVIK, KVAK & KVUK

Oppositionens plan B

Lige siden valget 20/11-2001 og frem til 2007 - hvor kommunereformen endelig er gennemført - har det været så som så med oppositionens præstationer. Det demokratiske personskifte er trukket ud – blokeret af Nyrup, Lyketoft & Jøved.

Til gengæld omorganiserer kirken sig: Kirkens ansatte breder sig ud i samfundet; og stik modsat går det med næsten! Det har Søren Krarup fået på puklen for; og det var meget forkert! For længe inden valget i 2001 sad der en anden præst og profeterede udi Gud, næsten & sammenhængskraften^{44,20+33}

"Definitionen på, hvem ens næste er, er altså, at det er den.. hvor ens medfølelse med det konkrete menneske i den givne situation fylder hele ens synsfelt"^{74,3} – skrev han, dvs: A Næsten beror på præstens medfølelse med den konkrete B og bliver til når medfølelsen fylder hele præstens synsfelt.

AB-næsten –ses- medføles øverst i dette hierarki af netværk: arbejdsliv/hobbyfællesskab/venskab. For da "arbejdslivet trods alt er konstanten i vores liv, privatlivet variabel"^{104,11} udfolder medfølelsen sig i arbejdslivet.^{104,21; 105,22} ??? Tænk på Italiensk for begyndere! med kurset, koret & præsten til Rom, og vedkendelsen langs poolen: Denne servicesamfundets Morten Korch-film visualiserer præstens profeti om AB-næsten: Næsten er dermed en følelse hos præsten for kirkens ansatte og visse sognebørn. Og Gud inkarneres af præsten^{38,7} "så der ingen gud er uden næsten og ingen næste uden gud. Sådan forekommer det."^{74,32} skriver tjenestemanden^{44,16→34}

For, skriver statens Gud-inkarnør: Det går "an at skille Jesus fra den.. forståelse.. der.. var.. hans egen"⁴⁰; og Dante operationaliserede "denne europæiske erkendelse" at friheden er indsigt i de legale midlers utilstrækkelighed^{55,1→26} ... så læg nu mærke til at hans parallel i det lig afvises, men anviser:

"hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvede. Der er nogen, der heri har villet se en parallel til den muslimske sharialovgivning. Det må i så fald være ud fra ekstreme forestillinger om privatisering.

Men hvad tjener den voldsomme sprogbrug så til? Til at bringe næsten i centrum"^{72,22} den medfølte/medlidte AB-næste.

Denne kirurgiske næstekærlighed er : "det fortegn, alle øvrige bestemmelser skal ses under"^{70,6→71,14; 2Mos 20,1→17} , "Den højere retfærdighed"^{74,24} & plan B, sept 2001.^{7→9,3; 102,3}

"Men hvad andet end cirkulærer.. har man at gribe til, når man sidder over for et menneske, der mest af alt ligner en hard-core udgave af barnemordet i Bethlehem?"^{81,23→26} "Gud er ikke problemets løsning, men en måde at formulere det på. Og vel den dristigste, der kan tænkes.. / det, der skaber lys i mørket og gør godt, selv når det smerter."^{82,5→14}

Profeten præsterede også udi Skærsild, aflad- kærlighed og bestikkelse! Det handler b7's midtside om; men læs først Klaus Kjølbers www.berlingske.dk/kronikker 20/2 + 2/8-07 26-30/7-2007

nister – med en åh så bedårnde-blank ministerliste i lommen? Ingen! De lukker øjnene, tænker på taburetten og kysser frøen. Og derfor har politistaten frit spil!

KYS DIN PRINSESSE!

Hvad mon man vil sige om os ... der rustede op i sovende celler, virulert overvågning og nebensgesjæft så ingen ku' gøre en skid uden nogen havde snuden i den? Terror for rockerlove / krig & øjemed for ransagningskendelse / ung for dum i nakken.. / Og tidens justitsminister, tænk bare! hún ku' føde børn! Så jural! hvad rolle spillede dét? når departementschefen havde bettebebs på armen og sang 'Guj! guj! guj!' så folketinget pludrede af fryd!

Men det allerkunstigste var dog, at når man holdt fingeren ind i dampen fra gryden, så kunne man lugte, hvad der blev lavet i hver en skorsten i byen..

Stå for!!! sagde hun, og så stillede alle hofdamerne sig for; og svinedrengen, hån kos ... allerede da! Først 10 kys, så 100 ...